

עמ"ת (באר שבע) 986-08-24 - ראמי אבו ראשד (עציר) ע"י נ' מדינת ישראל ע"י

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

בפני: כב' ס. הנשיא - השופט אריאל ואגו עמ"ת 986-08-24

העורר: ראמי אבו ראשד (עציר) ע"י ב"כ עו"ד יוסי זילברברג

נגד

המשיבה: מדינת ישראל ע"י ב"כ תביעות- עו"ד נמרוד שחל

החלטה

הערר הוגש על החלטת בימ"ש השלום באילת (כב' השופט ניר שניידרמן), אשר ניתנה ביום 30/7/24, ולפיה הורה ביהמ"ש על מעצרו עד לתום ההליכים של העורר.

האישום הוגש כנגד העורר וכנגד קרוב משפחתו בשם סגר אבן ראשד.

כתב האישום מייחס, לשני הנאשמים, עבירות של החזקת סם בכמות מסחרית, קשירת קשר לפשע, והסתייעות ברכב לעבור עבירה.

המאשימה - המשיבה דכאן, מייחסת לשניהם קשירת קשר, ולאחר מכן - הוצאתו אל הפועל, לשם הברחת כ- 20 ק"ג סם - פלטות חשיש, לירדן, דרך מעבר גבול "רבין".

לפי הנטען, סגר, שבבעלותו רכב שברולט מליבו, ערך יפוי כוח, עבור העורר (ראמי), ע"מ שיוכל לנהוג ברכבו ולחצות עמו את הגבול לירדן. יומיים אח"כ - 16/6/24 שעה 11:48, יצא העורר מביתו באבו קרינאת, כשהוא נוהג ברכב, ובמיכל הדלק שלו היו מוסלקים 195 פלטות הסם. כעבור כשעה וחצי יצא בעקבותיו גם סגר, נוהג ברכב אחר שלו, מדגם טויוטה. בהגיעו של העורר למסוף הגבול, בודקי המכס גילו את הסם המוסלק במיכל הדלק ופלטות החשיש נתפסו. סגר סב על עקבותיו מאזור צומת קטורה וחזר לביתו, המצוי גם-כן, באבו קרינאת.

בו ביום, 16/6/24 - נעצרו העורר וסגר.

בגין האמור והמתואר לעיל - סגר והעורר הואשמו בכתב האישום הנ"ל.

סגר שוחרר למעצר בית, עם תנאים נלווים, עוד בשלב החקירתי, לפי החלטה מיום 7/7/24. מעצרו החקירתי של ראמי - העורר, הוארך. קיימת התנהלות די תמוהה, בהקשר לשחרורו של סגר, ופרטיה אינם די ברורים, ובגדרה, יש רגליים לסברה, שנעשתה טעות של החלפה בין שני החשודים. כוונת ביהמ"ש הייתה, אולי לשחרר את ראמי דווקא. בפועל - ההחלטה התייחסה לסגר. החשוב הוא, בין שהייתה תקלה ובין אם לאו, שלעת הגשת כתב האישום, התביעה ביקשה להוסיף ולאשר לגביו תנאי חלופה מגבילים. בשום שלב לא התבקש מעצרו המחודש. בקשת המעצר עד תום ההליכים הוגשה רק כלפי העורר.

העורר הוא יליד 2002, כבן 22. אין לו הרשעות קודמות. בבקשת המעצר עד תום ההליכים נאמר, כי לאור כמות הסם הגדולה, התחכום בביצוע העבירה, ובהינתן המסוכנות הסטטוטורית, הרי, בהיעדר נסיבות חריגות, שיצדיקו סטייה מהכלל, שלפיו בגין החזקת סם בכמות מסחרית דין הנאשם להיעצר, יש מקום, לפי המבוקש, להורות על כך.

אין ולא היה חולק, על קיום ראיות לכאורה, לעצם הימצאות הסם ברכב הנהוג בידי ראמי. הנקודה הקריטית הייתה (וזוה בלב הערר) - מודעותו של ראמי להימצאות הסם במיכל הדלק, ובאשר למטרת הנסיעה, אשר הייתה, לפי טענת המאשימה, לשם ייצוא הסם לירדן.

בימ"ש השלום היה ער לפער בין הבקשה להותיר את סגר במעצר בית, לבין הבקשה ביחס לראמי. ברם - נמצא, כמנומק בהחלטה מושא הערר, שיש "פער ראייתי", כפי שהוגדר, המצדיק הבחנה בין השניים.

ביהמ"ש פירט את הראיות המרכזיות כנגד העורר - הוא נתן בחקירותיו הסבר מאד תמוה לנסיעה לירדן - טיול לבד, כאשר, לא הזמין מקום שהייה, ואף לא היה אמור לפגוש איש שם. הוא שיקר ביחס למיקום תחנת הדלק, שבה עצר לתדלק, ובדבר הצורך בכך, שהרי, לאור כמות פלטות החשיש במיכל, טווח הנסיעה שלו היה מוגבל.

נקבע בהחלטה, שאין לתת בעורר אמון, וכי הוא חלק משרשרת הפצת סמים, וכי, עילת המסוכנות מועצמת לנוכח זה, שמי שיש לו קשרים ומהלכים לייצא סם לחו"ל-ירדן, יוכל, חלילה גם להשתמש בתשתית הזו לשם יבוא אמל"ח לישראל.

לאור כל אלה - הורה בימ"ש השלום על מעצרו של העורר עד תום ההליכים.

ב"כ העורר, אשר משיג על שהוחלט, ער לכך, שדי בחזקה הקמה נגד מרשו, מעצם השליטה ברכב הנדון ומהימצאותו ברכב עת הסמים מוסלקים בתוכו - כדי לבסס ראייה לכאורה להחזקה מודעת של הסם ולכוונה לייצאו לירדן. ברם - הוא חפץ לשכנע, כי בנסיבות המיוחדות את ענייננו - ניתן בכ"ז לטעון ולשכנע בדבר היעדר מודעותו של ראמי.

ראמי קיבל את רכב המליבו מסגר בבוקר אותו יום - מאזור השיג המשפחתי. לדבריו - כדי לטייל בירדן. אין ראייה, על כי הסם הוסלק במיכל הדלק לאחר שקיבל את החזקה ברכב לידי. הדבר גם לא סביר מהיבט הל"ז. אם כן - ובליט ראייה לסתור - וכפי טענת ההגנה - לא יכול היה לראות, או אף להריח, את הסם, אם הוטמן במיכל קודם לכן.

לטענת הסנגור - גרסתו והסבריו של העורר בהחלט יכולים להתיישב עם נרטיב של חפות, או, לכל היותר - עם שימוש בו כשליח להעברת הסם בלא שהוא היה מודע לכך ושלא בהסכמה מוקדמת שלו.

אתאר, בתמצית, את סיפורו של ראמי, תחילה, אח"כ את גרסתו של סגר, ואת הראיות החיצוניות שבתיק.

לראמי יש רכב משלו, אך הוא בעייתי, ולכן ביקש בבוקר את הרכב של קרוב משפחתו - סגר. בסמוך ליציאה לטיול, תידלק בפז דימונה בסכום 300 ₪. אינו יודע מה היה מצב הדלק כי המחון תקול. התכוון לנסוע לטיול בירדן והיה לו כסף מקומי. עצר בדרך בספסל "בעליות" ובת. הדלק בעין יחב. לא נאמר לו שיש סם ברכב, לא חשד במאום, ולא היה אמור לפגוש איש בירדן, הוא נסע לטייל לרגל החג (אמרה מ- 17/6/24 שעה 00:20).

יעד טיול הבדד היה עקבה. התכוון לסגור שם מלון, בזול. הוא סיפר למשפחתו על כוונתו לטייל בירדן, ובד"כ, בחגים, אחרי בילוי משפחתי, נהג לנסוע לאילת. הבקשה לקבל רכב מסגר הייתה, משום שזה שלו היה מקולקל והבקשה נעשתה ביום ששי (יומיים קודם). לסגר לא היה קושי להיעתר, כי ישלו רכב נוסף - טויוטה. גם סגר רצה לטייל בחג, בנפרד. הם ערכו יפוי כוח בפני עו"ד ע"מ לאפשר מעבר הגבול. הרכב עמד ליד השיג והמפתח בפנים. כל בן משפחה שהיה חפץ בזה, יכול היה להיכנס ולהניעו. הוא לקח אתו תיק בגדים למסע, אך, המשטרה לקחה אותו. לא היה אמור לפגוש אף אחד בירדן. לגבי תדלוק - עומד על כך, שהיה בתחנת פז דימונה, אף אם במצלמות לא רואים אותו מתדלק. הוא מילא דלק רק ב- 100 ₪ בערוער, כי הדלק שם מלוכלך. תדלק עוד 100 ₪ בדימונה. מכחיש ששוחח בדרך עם סגר, אך, כאשר מעומת עם פלט השיחות - אומר, שדיבר אתו על חום המנוע, ומעבר לזה אינו זוכר שיחות (אמרה מ- 20/6/24 שעה 10:24).

במקור - תכנן לקחת עמו לטיול את אחיו, אולם האח לומד, ובסוף נסע לבד. כוונתו הייתה לשהות יומיים בעקבה. סגר לא אמר לו שגם בכוונתו לנסוע דרומה, באותו יום, ולא הציע לו שיסעו ביחד. נזכר, ששוחח עם סגר פעם נוספת, פרט לדיווח על חום המנוע, כאשר, התקרב למעבר הגבול ושאל אותו

על הדרך המדויקת, שכן סגר כבר היה בעבר בירדן. אינו יודע להסביר מדוע שוחח עמו במהלך הנסיעה 8 פעמים (לפי המחת"ק, אגב, מדובר רק ב- 6 שיחות), ולא רק פעמיים לכל היותר לפי מה שמסר (אמרה מ- 26/6/24 שעה 13:50).

באמרה מיום 30/6/24 שעה 15:29, הוא מאומת עם סרטוני אבטחה, כדי להטיח בו שיצא עם רכב מתודלק, לא תדלק בשום מקום, וידע גם שאין אפשרות בכלל להכניס את הפייה כהלכה למיכל בגלל הסמים שהיו שם. ראמי מכחיש ועומד על כך שתדלק (למעשה - מסרטוני האבטחה ודוחות הצפייה עולה שהוא תדלק בערערה בתחילת הנסיעה, עצר בפז דימונה לקניות אך לא תדלק שם).

באמרה מיום 3/7/24 שעה 16:55 לא התווסף מידע משמעותי. נמשך שיח אודות תדלוק הרכב, אם בכלל, היכן ומתי. אין לראמי גרסה ברורה על כך, וייתכן שטעה ותדלק בערערה ב- 200 ש"ח מזומן כדי שהדלק יספיק על היעד, ואולי טעה בחקירות הקודמות.

באמרה מיום 5/7/24 שעה 15:41 הוא שב ועומד על כך שהייתה לו שקית (לא תיק), עם בגדים, לשם השהייה בירדן.

הוא מעומת עם תמליל שיחה מבוקרת מהמעצר, בינו לבין סגר, אשר יש בה תכנים מחשידים. אין הסבר קוהרנטי ומשכנע לתכנים: סגר שואל אותו אם אמר משהו וראמי עונה שלא סיפר כלום. סגר מבטיח לו, שכאשר יצאו - הוא יחתן אותו. סגר אומר לו שיהיה חזק וכי "כל העולם בשבילך" ובדקה 08:16, ראמי אומר "**רצו אותי שאדבר**" סגר אומר ש"**אתה לא יכול לדבר**".

באמרה מיום 8/7/24 שעה 09:00, נמשכת חקירה סביב מצב מיכל הדלק ברכב והתדלוק. ראמי אומר שמד הדלק היה בתחתית כל העת. לא נאמר לו שהרכב מתודלק מלא ושאלן צורך למלא דלק.

גרסתו של סגר - בנקודות החשובות לענייננו - ראמי ביקש את הרכב כבר ביום חמישי, והיפוי כוח נעשה ביום ששי. ידע על יעד הטיול - ירדן. הוא עצמו רצה לנסוע לאילת בחג, עם קרוב אחר - מרוואן, ועם חבר בשם זיאד, אך גילה ששכח את הארנק והכסף, וחזר. לא יצא שוב לדרך כי "התבעס". מכחיש שיחת טלפון עם ראמי כדי להדריכו בדבר הדרך למעבר הגבול. אינו זוכר דבר מאותן 8 שיחות. גם לא משיחות קודמות טרם הנסיעה. ייתכן שמישהו דיבר מהטלפון שלו. הרכב היה תקין פרט לעליה רגעית מדי פעם של מד החום. לא היה מבחינתו צורך להכניסו למוסך. הוא שמע על מעצרו של ראמי רק בשיג לאחר שחזר מהנסיעה לאילת שלא הושלמה. סגר מעומת עם שיחה שקיים עם אחד בשם קאיד, על כך, שראמי נתפס עם "הרבה קילו". הוא מזהיר את קאיד שלא ידבר על כך בטלפון והם ישוחחו כשיפגשו בבית בחתונה. לדברי החוקר - היה זה עוד טרם שנודע לכולם שראמי נעצר. השיחה הייתה ב- 20:00, בעוד שראמי שוחח עם סנגור מהסנגוריה הציבורית רק ב- 21:30 והמכשיר שלו כבר נתפס ע"י המשטרה לפני כן. סגר אומר ששמע בשיג על המעצר. אינו יודע מדוע קאיד שאל אות בשיחה עם כמה קילו נתפס, האם הרבה או מעט. אין לו קשר לסמים שנתפסו. ברכב משתמשים עוד אנשים רבים

מהמשפחה. סגר מכחיש כל תוכן חשוד או מפליל באותה שיחה מבוקרת עם ראמי. הוא מסביר שנתן לראמי את השברולט מליבו, למרות שזה משמש רק לנסיעות בשטח, ולא את הטיוטה, המשמש לנסיעות חוץ - משום שרק הוא עצמו משתמש בטיטה ואינו מוכן לתיתה לאחר.

לפי פלט שיחות ומחת"ק - ביום האירוע ראמי וסגר שוחחו 6 פעמים. השיחה האחרונה ארכה כאשר ראמי בא.ת דימונה, בשעה 12:37, הרבה טרם הגעתו למסוף הגבול. תפיסתו של הסם ברכב, בידי בודקי המכס במסוף, הייתה מעט לפני 16:30.

נסיעתו של סגר בעקבות ראמי - לפי בדיקה במערכות (כנראה עין הנץ), ראמי הגיע למסוף הגבול בשעה 15:20. סגר יצא ברכבו מדימונה מעט אחרי 14:00 לכיוון אילת. הוא הגיע לצומת קטורה בסמוך לשעה 16:11 לאחר מכן ביצע פרסה וחזר על עקבותיו, כך, שבשעה 18:14 כבר נמצא בצומת הערבה. אם נייחס משקל לא רב לגרסתו המוזרה על שכחת הארנק (היו עמו ברכב נוסעים נוספים ממשפחתו שיכלו לסייע בכסף), יוצא, שסגר (ואולי הנוסעים), פשוט נסע בעקבות ראמי, ובדרך לא ידועה קיבל את הידיעה על תפיסתו ומעצרו כמעט בזמן אמת (מכשיר מבצעי שלא נתפס?). הדבר גרם לו לחזור מיד לכיוון ביתו.

עיקרי מסד הראיות בתיק, כפי שתומצתו לעיל, מביאים לשתי תובנות חשובות, כאשר השנייה שבהן יש בה להשליך, ואף משמעותית, על גורל הערר.

התובנה הראשונה - בזיקה לשלב שבו אנו מצויים - זה של ראיות לכאורה - אלה קיימות, די הצורך, להקמת פוטנציאל הרשעתי ביחס לראמי. יש לזכור, כי נוכחותו ושליטתו ברכב, לעת התפיסה, יצרו חזקה, אשר עליו הנטל להזימה, על כי נסיעתו הייתה תמימה, ולא היה מודע לסם המוסלק במיכל הדלק. הסבריו וגרסתו - אפשריים, וייבחנו בהליך עצמו, אולם, לא מאד משכנעים. ייתכן, בסבירות כזו או אחרת, שראמי חפץ לטייל בעקבה לבדו, למשך יומיים, ללא תכנון פרטני, ובלי לשריין מקום לינה. ייתכן, שביקש רכב מסגר, בתמימות, נענה בחיוב, והשניים טרחו וסרו אל עו"ד לעשות יפוי כוח. ייתכן, שראמי לקח עמו מעט בגדים, בתוך שקית, שנעלמה, ואין אודותיה זכר בתיק החקירה, והסתפק בצידו אישי מאד מצומצם למסע, ואף זה לא אותר. אפשר, שראמי התבלבל בסוגיית התדלוק, ולא שהוא חפץ, במודע, להסוות את ידיעתו על כך שמיכל הדלק שלו עמוס בסמים, וייתכן, גם, שלא ידע, על כי סגר, בלא ליידע אותו, תכנן להדרים בעצמו באותו יום ממש, בואכה אילת, בהפרש זמן לא גדול מנסיעתו הוא. כל אלה - בקטגוריה של "ייתכן", אולם, כאמור - קיימת הצטברות של נסיבות, שההסבר עליהן לא ממש מרשים. עוד יותר קשה להסביר (וראמי לא ממש ניסה), את השיח הבעייתי והמפליל עם סגר, במסגרת תרגיל החקירה. למה התכוון בהרגיעו את סגר, שרצו שידבר אך הוא לא סיפר כלום? מדוע לא הגיב בפליאה ובהשתוממות על כך שסגר הנחה אותו "אתה לא יכול לדבר", אם מדובר בטיול תמים לירדן?

בקליפת אגוז - התנהלותו של ראמי מחשידה מאד, ובכל האמור בהרמת הנטל שעליו, ליתן הסבר תמים ומזכה לכמות הסם שנתפסה ברכב, שהוא נהג בו במגמת מעבר לירדן - מלאכת השכנוע שעל

כתפיו אינה קלה.

אם כן - יש ראיות לכאורה כנגד ראמי. בנקודת המחלוקת היחידה - מודעותו וידיעתו על הסם - הראיות נסיבתיות, אך, הן קיימות. עוצמתן ודיותן לצורך הרשעה, אל מול מידת השכנוע וההתרשמות מגרסתו - ייבחנו בהליך עצמו.

התובנה השנייה - היא החשובה מאד להכרעה - ועוסקת היא בכך, שסגר המשוחרר, שותפו לכתב האישום, מצטייר, בהחלט, כרוח החיה וכדמות הדומיננטית בפרשה, מבין השניים. כל שנאמר לגבי סגר, כעת, כמובן, אינו משליך כלשהו על עניינו. סגר אינו עורר או משיב בהליך שלפני. האמור בא כדי להציף נתונים, לכאוריים, שיש להם השלכה לגבי ראמי, ולשם כך בלבד.

מצטיירת תמונה, שלפיה, ראמי, לפחות לפי מערך הראיות הקיים, הוא סוג של שליח-בלדר, להעברת הסם, אם כי ביודעין, לירדן, ולמסירתו שם לגורם עלום כלשהו. ייתכן, שהיה שותף יותר בכיר במיזם העברייני, אך, אין אינדיקציה ראייתית איתנה לכך. לעומת זאת - האינדיקציות לגבי סגר חזקות ומחשידות מאד - הרבה יותר מכפי הקיים כלפי ראמי, במובן של "בכירות" ושליטה על ה"פרוייקט":

ראשית - ראמי קיבל את הרכב מבעליו, סגר, בבוקר הנסיעה. לוח הזמנים אינו מתיישב עם ההיתכנות לכך, שראמי הוא זה שלקח באותו בוקר את הרכב לשם ההתקנה המתוחכמת והמקצועית של מיכל הדלק כשבתוכו הסם (לא ניתן להחדיר פלטות חשיש באופן מאולתר דרך פיית התדלוק. ברור, שנדרש פירוק המיכל). משמע - בעל הרכב העבירו לראמי כאשר הסם כבר מוסלק בתוכו.

שנית - סגר, יחד עם אחרים, שחלקם לא ידוע, יוצא כשעה וחצי לאחר ראמי, בעקבותיו, ועד לקטורה הוא למעשה נע אחריו בטווח מרחק וזמן של בטחון. הסם מוסלק אצל ראמי, וסגר נמצא ב"מרחב הכחשה", המונע הסתבכות ישירה, אולם, עדיין, מאפשר מעקב די צמוד אחר ביצוע ייצוא הסם וכדי לוודא שהכל כשורה. אם נתעלם, לרגע, מהסיפור המעניין על נסיעה לאילת ושכחת הארנק - הוא "מפרסס", בקורלציה מדויקת עם חשיפתו של ראמי, ושב על עקבותיו, תוך, שבדרך עלומה, המידע אודות עיכובו של ראמי מגיע אליו סמוך לזמן אמת. זו התנהלות של "בוס" ולא של חבר זוטר במיזם.

שלישית - סגר מנהל שיחת ווטסאפ תמוהה, אם לא ממש מפלילה, עם צד ג', אודות תפיסת הסם, וביחס לכמות שנתפסה, כאשר, מהיבט לוחות הזמנים, ספק רב, אם אותה עת בני המשפחה הלא מעורבים, ובאי השיג, בכלל יכלו לדעת שראמי נעצר, ועוד בטרם סנגורו שוחח עמו, ויכול היה לעדכנם בכך. תוכן השיח אינו מתיישב עם רכילות גרידא ושיתוף בדבר בן משפחה שנעצר ועם עדכון הזולת בסיפור הרכילות. בוודאי, לא כאשר המשוחח מזהיר את בן שיחו לא לדבר על זה בטלפון.

רביעית - התמלול של השיחה המבוקרת מצביע על ההיררכיה האמתית בפרשה. סגר מברר אם ראמי סיפר על משהו, מבהיר לו שאסור לו לדבר, מחזק את ידיו להיות חזק, ואף רומז על תגמול שיגיע

בעקבות שתיקתו בחקירות - גם "כל העולם בשבילך" וגם "שנצא מכאן נחתן אותך".

מסקנתי הברורה, מתוך חומרי החקירה והראיות, הינה, שחלקו של סגר, השותף, משמעותי ודומיננטי מזה של ראמי. ושוב - במלוא הזירות, ואך ורק לצורך ההחלטה העוסקת בראמי. איני דן בסגר ואיני נוטע מסמרות לגביו.

לשיטתי ולדעתי, אותו "פער ראייתי", המובא בהחלטה קמא להנמקת ההבחנה בין השניים - הפוך מכפי שסבר בימ"ש השלום.

אם סגר, כפי ראייתי, הוא הציר המרכזי, ולא ראמי, אזי, ממילא, הוא זה שיש לו קשרים "חובקי מדינות" וחוצי גבולות, היכרות עם סוחרי סמים מחוץ לישראל, ומקורות אספקה בתחומי המדינה.

חוסר הנוחות מהבדל הסטטוס הבולט העכשווי בין שני המואשמים - זה המשוחרר וזה העצור - מתעצם.

יהא אשר יהא הרקע לכך, תקלה או טעות, שהביאו לכך, שסגר שוחרר כבר בשלב החקירתי, עובדה היא, שהמדינה לא עתרה למעצרו לאחר הגשת האישום, אלא ביקשה להוסיף ולהחזיקו בתנאים מגבילים למשך המשפט.

משיקולים חשובים של הוגנות, שוויון בין נאשמים באותה פרשה (ביתר שאת - כאשר המשוחרר אינו "שווה" לעצור אלא בעל חלק יותר עוצמתי באחריות), ונראות ההליך המשפטי בעיני הציבור, המשליכים על האמון במערכת, אתקשה לראות כיצד ניתן להותיר אנומליה זו על מכונה.

מאחר, שמדובר בצעיר בן 22, נעדר הרשעות קודמות, שחלקו בפרשה (בעיני) אינו המרכזי ביותר, צריך יהיה, בנסיבות הייחודיות, ולמרות חזקת המסוכנות, לשקול חלופה כלשהי עבור ראמי.

ייתכן, שיהא צורך בתסקיר, וייתכן, שביהמ"ש הדיוני יוכל לבחון הצעה כלשהי בעצמו.

הערר מתקבל לאור האמור, במובן זה, שהדיון מוחזר לבימ"ש השלום עם הוראה לבחינת חלופה.

העורר יוותר במעצר עד החלטה אחרת בעניינו.

ניתנה היום, א' אב תשפ"ד, 05 אוגוסט 2024,

במעמד הצדדים.

עמוד 7

אריאל ואגו, סגן
נשיא